

Tuncay Yılmaz: 19 Mayıs 1919 Karadeniz (Pontos) Rumlarının soykırım simgesidir!

Posted on 21/05/2017

Türk ve Sünni Müslüman olmayan halkların kanları üzerinde yükselen Türkiye Cumhuriyeti soykırımcı, katliamcı tarihiyle yüzleşmeden bir milim olsun demokratikleşemeyecektir.

Cumhuriyetin 100. Yılı yaklaşırken bunca zamandır baskı, yasak, asimilasyon ve katliamlarla saklanan gerçekler bir bir su yüzüne çıkıyor.

Resmi tarih sayfalarında anlatılan hikayelerin gerçek yüzü ortaya çıktıkça hem hala içinden çıkmayı bir türlü başaramadığımız bu karanlık kuyunun derinliği daha iyi anlaşılıyor hem de çıkış yolu görünmeye başlıyor.

Yavaş yavaş bir dünya sistemine dönüşen kapitalizmin zorlamalarıyla ulus devlet salgını Osmanlı imparatorluğunun sınırlarından girmeye başlayınca dört bir yanda bağımsızlık/ulus devlet mücadeleleri gündeme geliyor. 1829'da ilk olarak Yunanistan'la başlayan Kopuş süreci, diğer Balkan devletlerinin ardından Afrika ve Ortadoğu'daki Arap devletlerinin de kopuşuyla devam etmiş ve süreç yeni Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşuyla sonlanmış.

Abdülhamid'den İttihat Terakkiye "Osmanlılık" vurgusuyla kurtarılmaya çalışılan imparatorluğun devam ettirilemeyeceği anlaşılınca önce "Müslümanlık", sonra "Sünni Müslümanlık", son olarak da "Türk - Sünni Müslümanlık" yeni cumhuriyetin birleştirici harcı olarak belirlenmiş ve bu bakış açısı tüm siyasete şekil vermiştir.

Abdülhamid - İttihat Terakki - Cumhuriyet (Kemalizm) sürekliliğini tüm detaylarıyla ortaya koymak daha ayrıntılı bir yazıyla mümkün olabilir. Ancak olayların akışına kabaca

bakıldığında dahi bu devamlılığı görmek hiç zor değil.

“Soykırımı da nereden çıkartıyorsunuz, yok öyle bir şey” efelenmesinin ipliği iyice pazara çıkınca şimdi de olan biten her şey “Genç Cumhuriyet” öncesine, Abdülhamid’in ve İttihat Terakki’nin sırtına yıkılarak temize çıkmak isteniyor.

İşte bu temize çıkma hamlesini boşa düşürecek en önemli tarihsel olgulardan birisi de Rum Soykırımıdır. Birinci Dünya Savaşı öncesi nüfusları 1, 5 milyona yakın olan Pontos (Bu arada Pontos Rumca’da Karadeniz demektir) ve Anadolu Rumları 1924 sonrasında binlerle ifade edilen rakamlara düşmüştür. 3 Bin yılı aşkın zamandır bu topraklarda yaşayan Rumlar, ya zorla asime edilmiş (dilleri ya da dinlerini değiştirmek zorunda bırakılmış), ya mübadele denilen insanlık dışı uygulamayla sürgün edilmiş ya da katledilmişler.

Asimilasyon çalışmalarının tarihinin çok daha eskiye dayandığını belgelerle takip edebiliyoruz. Türkler’in Anadolu’ya geri dönüşsüz biçimde yerleşmesinin eşiği olan İstanbul’un fetih tarihi 1453’te Samsun’da yapılan sayımda bölgede tek bir Müslüman yokken bugün kendini Rum olarak tanımlayan tek bir kişiye rastlamak bile zor! 1. Dünya Savaşı öncesine kadar dahi bu bölgelerde Müslüman nüfus ya eşit durumda ya da azınlıkta. Kaldı ki yüzyıllar boyu devam eden baskılar sonucunda asimile olmuş ya da dinini gizlice yaşayan Hıristiyanlar bu istatistiklere dahil bile değil.

Başladığımız noktaya dönersek, Osmanlı ümmetini bir arada tutamayacağını anlayan Türk egemenlerin uluslaşma süreci binlerce yıldır bu topraklarda yaşayan diğer halklar açısından soykırım ve katliam anlamına gelmiştir.

1800’lerin sonunda yoğunlaşan, 1914-1915’de özellikle Ermeni, Asuri-Süryani-Keldani ve Ezidilere yönelik olarak yoğun bir biçimde gerçekleştirilen Soykırımlar, Cumhuriyet’in ilk yıllarına kadar devam etmiştir. Daha çok Abdülhamid ve İttihat Terakki döneminde yoğunlaşan Ermeni, Asuri-Süryani-Keldani ve Ezidi soykırımlarını Cumhuriyet kadrolarınca

yoğun olarak 1919-1924 arası gerçekleştirilen Rum soykırımı izlemiştir.

Mustafa Kemal Payitaht'ın görevlendirmesi ve işgalci İngiliz emperyalizminin izniyle Samsun'a çıktığında ilk görüştüğü kişilerden bir Topal Osman'dır. O Topal Osman ki ellerinde Mustafa Suphilerden, pek çok Karadeniz halkına yüzbinlerce insanın kanı vardır. Mustafa Kemal'in Samsun'a çıkışı bizzat dış güçlerle savaşmak üzere değil, içerideki halklara yönelik soykırım ve katliamları gerçekleştirmek için kurulan Merkez Ordusu'nun komutanı Sakallı Nurettin ise dönemin başka bir katliamcı figürüdür. Koçgiri katliamından, İzmir'in yakılmasına pek çok zulümde doğrudan duhulü vardır.

M. Kemal'in Samsun'a çıkış tarihi olan 19 Mayıs 1919'dan 1924'e kadar 350 bin Pontos (Karadeniz) Rumu katledilmiştir. Pontos'un kadim halkı Rumlar bu süre zarfında yüzerbiner asılarak, mağaralarda sıkıştırılıp dumanla boğularak, kılıçtan, süngüden geçirilerek katledilmiştir. Anadolu'nun diğer bölgelerindeki Rumlarla birlikte 1 milyon 250 bin Rum'un akıbeti halen bilinmemektedir. Her ne kadar bunların Yunanistan'daki Türklerle mübadele edildiği söylene de ne kadarının yeni yerleşimlerine ulaştığı üzerine hiçbir somut bilgi yok. Türk ve Yunan devletleri halen bu zulmü birlikte gizlemektedir. Mübadele adeta Rum soykırımının örtüsü olmuştur. Bu anlamıyla "Gençlik ve Spor Bayramı" olarak kutlanan Pontus Rum'ları açısından Soykırımlarının başlangıç tarihi olarak kabul edilmektedir.

Osmanlıdan devralınan "Anadolu'yu Sünni Müslüman-Türk vatani yapma" devlet aklı sonuç alınca kadar devam ettirilmiştir. Cumhuriyet dönemini soykırımlardan azade saymak içerisinde çırpınıp durduğumuz ve bir türlü aşamadığımız soykırımcı zihniyetle yüzleşme hamlesini yarım bırakma, hatta bugüne yansıyan yüzüyle yüzleşmeme anlamına gelecektir.

Özel olarak Rum soykırımını gündemleştirmek üzere yazdığım bu yazının pek çok eksikleri olduğunun farkındayım. Rum aydınlarının henüz 5-10 yıldır yoğunlaşan çalışmaları daha fazla bilgiyi açığa çıkardıkça (tabi ki bu görev sadece Rum aydınlarının değildir) bu konuyu daha derinlikli olarak tartışabileceğiz. Özellikle Devrimci Karadeniz çevresinin bu konudaki

çalışmalarına dikkatinizi çekmek isterim. Ancak şurası bir gerçek ki 1500'lü yıllar boyunca yoğun olarak süren ve yakın tarihimize kadar devam eden Anadolu Alevi katliamlarının, Ermeni, Asuri-Süryani-Keldani, Ezidi ve Rum Soykırımlarını, Kürt katliamlarını, Çerkez Sürgününü, Arap, Laz, Pomak, Agide ve diğer halklara yönelik asimilasyon çabalarını ve baskıları, katliamları bir arada görmeyen tüm paradigmalar eksik kalacaktır. İlkel milliyetçilik batağına saplanmadan, halkları birbiriyle kutuplaştırmaya değil, yakınlaştırmaya çabalayan her türlü gerçeklerle yüzleşme çabası en başta sosyalistlerin ve tüm halklarımızın desteğini alacaktır. Kendi halkını en üstün, kendi acısını en büyük, kendi gerçeğini tek doğru, kendi hedeflerini biricik sayan tekçi akıl bizden uzak olsun!

Kaynak: siyasihaber.org

21515502